

войски бѣха изпратени да заематъ височинитѣ на изтокъ отъ града.

Прѣзъ нея нощъ Руситѣ не прѣдприеха никаква атака; очакваше се обаче, че тѣ ще се възползуватъ отъ умората на турскитѣ войски, които не бѣха спали отъ 6—7 дена насамъ, за да нападнатъ силно на другия день въ нѣкой направление, което бѣ мѣчно да се прѣдвиди.

На другия день въ петъкъ, 20 юли, при разсѣмнование, т. е. часътъ въ около 4 зоранъта, неприятеля откри артилерийски огънь противъ позициитѣ срѣщу гребѣна ВВ. Сражението изглѣждаше да вземе сжщитѣ размѣри, както и вчерашния день, но когато тая артилерийска стрѣлба караше да се обръща внимание върху дѣсното крило, откъмъ Гривица се зачу ненадѣйно силна прѣстрѣлка къмъ Опанецнитѣ хълмове, която трая само нѣколко минути; слѣдъ туй, срѣщу аванпостоветѣ на пункта № 3, по склоноветѣ, които владѣятъ надъ турската позиция, се появиха петъ неприятелски баталиона, идящи съ явното намѣрение да нападнатъ; и, наистина, нѣколко руски баталиона, като се бѣха възползували отъ незгоднитѣ мѣстности, гдѣто бѣха поставени турскитѣ постове, разположили се бѣха още отъ вечеръта на едно малко разстояние отъ пункта № 3. Тѣзи петъ